

Fra: Espen Nordhus <Espen@securisinvestments.com>
Sendt: 2. desember 2024 13:31
Til: ED-Kjernekraftutvalget
Emne: Innspill

You don't often get email from espen@securisinvestments.com. [Learn why this is important](#)

Hei

Under "Formål og oppdrag" i mandatet ser jeg at et av de viktige temaene er "kostnader og øvrige vesentlige konsekvenser for myndigheter (herunder kommunesektoren) og private aktører". Som investor i Norsk Kjernekraft AS tenkte jeg å tilby "Investorperspektivet". Jeg har skrevet en tekst (se under) som tar for seg mitt perspektiv, slik at dere vet hva jeg ønsker å si, og som da gir dere mulighet til å gå rett på spørsmål dersom det er lettere for dere:

Investorperspektivet

Det blir ofte påstått at det vil bli «for dyrt» å bygge kjernekraft i Norge. Som privat investor er dette et frustrerende argument som jeg mener kommisjonen ikke bør gi unødvendig stor vekt. Dyrt for hvem? er et nødvendig spørsmål da. Kostnadsspørsmålet har til nå vært en viktig del av energidebatten fordi fornybar energiproduksjon jo subsidieres, enten direkte via såkalte contract for differences eller indirekte ved at de leverer sporadisk strøm inn på nettet, men får selge det ut som kontinuerlig strøm uten å måtte stå for de fulle balanse og systemkostnadene. Subsidier er folkets penger, så det er da selvsagt helt riktig at folk har en oppfatning om hvor mye dette vil koste dem.

Men, vi som nå ønsker å bygge kjernekraft i Norge ønsker ikke å bli subsidiert av folket, og vi ønsker ikke at staten skal garantere for strømkjøp som ikke er avtalt på markedsmessige nivåer. Vi tror at kjernekraft vil produsere et produkt (kontinuerlig strøm) som det vil være etterspørsel etter og betalingsvillighet for. Vi er villige til å ta risikoen det medfører å bygge kjernekraftverk, så det er vi, og ikke folket, som tar risikoen med kostnadsoverskridelser. Kommisjonen bør ikke bekymre seg for mye om vår økonomiske risiko. Profesjonelle investorer er vant til å ta kalkulert risiko, og er inneforstått med at de kan tape penger på noen av sine investeringer.

Det satses nå på kjernekraft i mange land, og private aktører som Microsoft, Amazon og Google satser private penger på å kjøpe kjernekraftanlegg, bygge nye kjernekraftanlegg eller inngå langsiktige strømvikter med kjernekraftprodusenter på markedsmessige vilkår. Vi tror dette viser at produktet er etterspurt og at det er betalingsvillighet for produktet.

De kostnadsoverskridelsene vi har sett i de senere år ved utbygging av kjernekraft har i seg selv blitt skapt av omfattende reguleringer, tunge konsesjonsprosesser og mange designendringer. Det er med andre ord ikke produktet eller produksjonskapasiteten som har skapt problemer. Kjernekraft har en ekstrem energitetthet og det er nærmest en bunnløs etterspørsel etter billig og forutsigbar strøm, så problemet ligger ikke i kjernekraftens egenskaper. Problemet er at myndighetene ofte gjør det vanskelig og dyrt å bygge. Kommisjonen bør derfor understreke viktigheten av at myndighetene gjør det så lett som mulig å etablere kjernekraft, innenfor de sikkerhetsmessige begrensningene som er nødvendig, selvsagt. Da bør vi samarbeide med de store

kjernekraftnasjonene og ikke forsøke å finne opp hjulet igjen. Hvis vi er smarte kan vi unngå dyre, langvarige og unødvendige prosesser.

Den største risikoen private investorer ser er altså ikke egenskapene til eller etterspørselen etter produktet, men den politiske risikoen. Dersom kommisjonen er innstilt på å legge til rette for kjernekraft og minimere den politiske risikoen, så vil private investorer se lønnsomhet i prosjektene. Er det faktisk for dyrt å produsere i forhold til hva man kan selge produktet for, så vil det ikke bli bygget. Er inntektene fra strømsalget derimot nok til å forrente en kostbar investering så vil kjernekraft bli bygget. Private investorer er gode på å regne på disse tingene, og vil kunne ta finansiell risiko med åpne øyne dersom den politiske risikoen er redusert til et minimum.

Vi ber ikke om subsidier, men tar gjerne i mot hjelp av myndighetene. Dette er omfattende og langsiktige prosjekter. Men, i motsetning til de som lever av subsidier så er vi villige til å gi myndighetene en avkastning dersom de faktisk hjelper oss. Hvis myndighetene stiller med lån eller bankgarantier, for eksempel, så vil det ha en verdi og skattebetalerne bør da få en avkastning på dette. Dette vil måtte avtales senere, men det kan for eksempel være slike ting som at myndighetene overtar kraftanleggene en gang i fremtiden. Det er altså mulig å få på plass en avtale hvor både investorenes interesser og de langsiktige nasjonale interessene sammenfaller.

Med vennlig hilsen

Espen Nordhus

Aksjonær i Norsk Kjernekraft AS

Espen Nordhus

espen@securisinvestments.com

+47 466 33 713

The contents of this email are private and confidential. It is intended solely for the use of the individual to whom it is addressed. This communication is not a solicitation or offer to buy or sell any securities or related financial instruments in any jurisdiction. The author is acting independently in his personal and private capacity. The author does not represent Securis Investment Partners LLP ("SIP LLP"). Any views or opinions expressed are solely those of the author and do not represent those of SIP LLP.